

Στις 8.5.2021 δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της huffingtonpost το παρακάτω άρθρο με τίτλο «Η ώρα της αλλαγής στο Ισραήλ» του δημοσιογράφου κ. Βίκτωρα Ισ. Ελιέζερ.

Η πρόκληση να παραμείνει το Εβραϊκό κράτος δημοκρατικό. Ένα κράτος κοινωνικού, πολιτιστικού και πολιτισμικού πλουραλισμού.

Η πολιτική αστάθεια στο Ισραήλ συνεχίζεται, με αμείωτο ενδιαφέρον, αλλά χωρίς να φαίνεται ρεαλιστικό το ενδεχόμενο σχηματισμού μιας σταθερής κυβέρνησης.

Η ανάγκη συμφωνίας μεταξύ διαφορετικών κομμάτων τα οποία πρεσβεύουν, όχι μόνο διαφορετικές πολιτικές προσεγγίσεις, αλλά διαφορετικές κοσμοθεωρίες, διαφορετικά πολιτισμικά ρεύματα, είναι επιτακτική για την επίλυση της πολιτικής κρίσης που μαστίζει το Ισραήλ.

Ο Βενιαμίν Νετανυάου, μπορεί να διατηρεί ακόμα το κύρος του αδιαμφισβήτητου ηγέτη, αλλά αδυνατεί πλέον να κερδίσει την εμπιστοσύνη ακόμη και συγγενών πρώην πολιτικών του συμμάχων.

Οι μόνοι οι οποίοι παραμένουν πιστοί εταίροι του στην εξουσία είναι οι εκπρόσωποι των θρησκευτικών κομμάτων και βεβαίως ένα ακροδεξιό μόρφωμα για τη δημιουργία του οποίου φέρει ευθύνη ο ίδιος ο Νετανυάου, στην προσπάθειά του να πλήξει τον αναδυόμενο ηγέτη της Ισραηλινής δεξιάς Ναφταλί Μπένετ.

Ο «Μπίμπι» της κοινής γνώμης, ο άνθρωπος που από το 2009 μέχρι το 2019 ήταν

αναπόσπαστο τμήμα της πολιτικής σταθερότητας, τα τελευταία δύο χρόνια είναι το πρόσωπο κλειδί της πολιτικής αστάθειας στο Ισραήλ.

Οι δυνάμεις της «αλλαγής», που κοινό στόχο έχουν τον εξοστρακισμό του Νετανυάου από τον πρωθυπουργικό θώκο, είναι ένα φάσμα ετερόκλητων δυνάμεων που εξαπλώνονται από τα δύο αραβικά κόμματα, διαπερνούν τα κόμματα της αριστεράς και του κέντρου και φθάνουν μέχρι τη δεξιά.

Είναι όμως επαρκής λόγος για τον σχηματισμό ενός κυβερνητικού συνασπισμού η αντικατάσταση ενός πρωθυπουργού; Γιατί είναι απαραίτητη η «αλλαγή»;

- Γιατί εάν μια νέα κυβέρνηση Νετανυάου στηριχθεί σε ένα συνασπισμό όπου τα θρησκευτικά κόμματα θα καθορίζουν τις αποφάσεις της, τότε τίθεται σε κίνδυνο ο ίδιος ο κοσμικός χαρακτήρας του κράτους του Ισραήλ, η κοινωνική συνοχή και η πολυπολιτισμικότητα του Εβραϊκού κράτους.

- Γιατί εάν η επιβίωση μιας νέας κυβέρνησης Νετανυάου εξαρτάται από το κόμμα «Θρησκευτικός Σιωνισμός», τότε το φυλετικό πάθος και το μίσος θα παίζουν καταλυτικό ρόλο στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων και θα ενθαρρύνουν την υιοθέτηση της άσκησης βίας ως μέσο που αντικαθιστά τον διάλογο και τη διαπραγμάτευση για την εξεύρεση λύσης που θα επιτρέψει τη συνύπαρξη Ισραηλινών και Παλαιστινίων.

- Γιατί μια νέα κυβέρνηση Νετανυάου που θα στηρίζεται στα θρησκευτικά κόμματα και στην ακροδεξιά, θα στοχοποιήσει τον θεσμό της Δικαιοσύνης προκειμένου να συγκαλυφθούν τα σκάνδαλα διαφθοράς για τα οποία κατηγορείται ο ίδιος ο Ισραηλινός πρωθυπουργός.

Είναι απαραίτητη η «αλλαγή» Νετανυάου, όχι επειδή ο ίδιος ήταν ένας αποτυχημένος πρωθυπουργός. Τουναντίον... Ήταν ένας πρωθυπουργός που συνέβαλλε καταλυτικά στην οικονομική ανάπτυξη του Ισραήλ, αξιοποιώντας αποτελεσματικά το ανθρώπινο δυναμικό της χώρας του.

Σφυρηλάτησε την ασφάλεια του Ισραήλ απέναντι στην Ιρανική πυρηνική απειλή και

υπέγραψε τις ειρηνευτικές «συμφωνίες του Αβραάμ», με ορκισμένους εχθρούς του Ισραήλ, και τέλος, άνοιξε νέους ορίζοντες στρατηγικής συνεργασίας στην Μέση Ανατολή και την Ανατολική Μεσόγειο.

Η αντικατάσταση του όμως κρίνεται πλέον απαραίτητη, τόσο από κόμματα της δεξιάς όσο και από κεντρώα και αριστερά κόμματα στο Ισραήλ.

Η κοινωνία έχει ανάγκη από ανάσες από το θρησκευτικό φανατισμό, το μίσος και τη διαφθορά.

Δεν θα είναι εύκολη η διακυβέρνηση της χώρας από ένα συνασπισμό τόσο ετερογενών ιδεολογικών και πολιτικών ρευμάτων.

Θα είναι όμως η πρώτη φορά που τουλάχιστον ένα αραβικό κόμμα θα μετέχει στο ίδιο κυβερνητικό συμβούλιο με φανατικούς αντιπάλους του όπως ο Ναφταλί Μπένετ και ο Αβίγκντορ Λίμπερμαν, γνήσιοι εκφραστές της αδιαλλαξίας, αλλά όχι της μισαλλοδοξίας.

Η ιστορία του Ισραήλ είναι γραμμένη από προκλήσεις, και η «αλλαγή» είναι ακόμη μια πρόκληση για τους Ισραηλινούς για να διασφαλίσουν ότι το Εβραϊκό κράτος θα παραμείνει κράτος δημοκρατικό, ένα κράτος κοινωνικού, πολιτιστικού και πολιτισμικού πλουραλισμού.

ΠΗΓΗ: www.huffingtonpost.gr, 8.5.2021